

РЕШЕНИЕ

№ 7860

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в публично заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: А.И.И.

при участието на секретаря К.Д.Н.
като разгледа докладваното от А.И.И. Гражданско дело № 20231110160489
по описа за 2023 година

... предявило срещу ЗАД „...“ АД иск с правно основание чл. 411 КЗ за заплащане на сумата от 449,28 лева, ведно със законната лихва от 03.11.2023 г. до окончателното изплащане, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по автомобилна застраховка „Каско+“, включваща ликвидационни разноски в размер на 15 лв., за вреди на МПС „...“, с рег. № ..., застрахован при ищеца, от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 06.02.2023 г. в гр. Б., на пл. ...“ № 8, по вина на водач на МПС „М.“, с рег. № ..., със сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, който удря предната дясна част (предна броня и преден десен калник) на паркиращото МПС „...“ при опит да го заобиколи преди последното да завърши маневрата си.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане е настъпило застрахователно събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахованото при него МПС, за което при ищеца е била образувана щета № 44010212300522. Твърди, че е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 434,28 лева на 27.04.2023 г. Сочи, че ответникът е застраховал гражданската отговорност на увреждащия автомобил, спрямо когото възниква вземане за платеното обезщетение. На отправената регресна покана ответникът отказал плащане.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове по основание и размер. Оспорва механизма на процесното ПТП и вината на виновния водач. Излага, че вина за ПТП има водачът на увредения автомобил – Анушка Топузян, която е нарушила ЗДвП. Намира, че липсва причинно-следствена връзка между процесното ПТП и вредите. Оспорва, че претендираната сума представлява размерът на нанесените в резултат на процесното ПТП щети. При условията на евентуалност навежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на увредения автомобил.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представен двустранен констативен протокол от 06.02.2023 г., в който е отразено, че на същата дата на пл. ...“ № 8 е настъпило ПТП с участие на МПС „...“ с рег. № ... и МПС „М.“, с рег. № ..., при което са причинени щети на автомобилите. В протокола са отразени следните увреждания за МПС „...“ – преден десен калник и предна дясна броня. Като виновен е посочен водачът на МПС „М.“.

За вредите на лек автомобил „...“ до ищеца като застраховател по застраховка „Каско+“, е подадено Уведомление за щета, в което е описано, че при преминаване покрай МПС „...“, МПС „М.“ го блъснало.

По делото не са спорни следните обстоятелства: наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на лек автомобил МПС марка „М.“, с рег. № ..., сключена с ответника; изплащането от страна на ищеца на застрахователно обезщетение в размер на 434,28 лв.

По делото е прието, неоспорено от страните, заключение на САТЕ, съгласно което на 06.02.2023 г., около 12:15 часа, водачът на лек автомобил „... Ф.“ с рег. № ..., предприема маневра за паркиране на заден ход в района на площад ...“ № 8. В същото време водачът на лек автомобил „М.“, с рег. № ..., предприема маневра за заобикаляне на паркиращият лек автомобил „...“, вследствие на което траекториите на двете превозни средства се пресичат и настъпва удар между тях. От така представения механизъм на ПТП, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в Двустранния констативен протокол за ПТП видими увреждания се налага изводът, че щетите по лек автомобил „... Ф.“ се намират в пряка и непосредствена зависимост с настъпилото на 06.02.2023 г. произшествие в гр. Б.. Стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „... Ф.“, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 645 лева. Видимите щети по лек автомобил „... Ф.“, отразени в Двустранния констативен протокол за ПТП и Уведомлението за щета са: преден десен калник, предна броня; за лек автомобил „М.“: предна лява врата, задна лява врата. Инициалният удар е настъпил между предна дясна част (преден калник и предна броня) на лек автомобил „... Ф.“ и странична част (предна лява врата) на лек автомобил „М.“. Без данни за поведението на участниците в процесното ПТП и скоростите им на движение може да се определи, че водачът на лек автомобил „... Ф.“ е имал техническа възможност да предотврати настъпването на произшествието, ако е спрял и е изчакал преминаването на лек автомобил „М.“. В представените по делото доказателства няма данни дали водачът на лек автомобил „... Ф.“ е направил опит за спиране. Водачът на лек автомобил „...“ е предприел маневра за паркиране в района на площад ...“. Няма данни преди това водачът на лекия автомобил да е излизал от крайпътен обект и да е навлизал в съседната пътна лента. Липсват данни за хоризонтална маркировка, която да разделя пътното платно на активни ленти за движение.

В съдебно заседание вещото лице разяснява, че няма данни за последователността на

предприемане на маневрите. Л.а. „... Ф.“ е разположен косо. Счита за възможно разстоянието между превозните средства да е било 20 см, защото при паркиране назад се изнася предната дясна част на дясно и е възможно тогава да настъпи съприкосновение между двете превозни средства. При самото изнасяне на л.а. „... Ф.“ е възможно дясната му част да се изнесе. Напълно възможно е двете превозни средства да се ударят по този начин. Двата автомобила спират, при което разстоянието между тях е било 20 см, след което единият автомобил се изнася на дясно и удря другия. Ударът е страничен при странична дистанция, и не са били един зад друг, разположението на превозните средства е успоредно едно до друго, единият автомобил е бил по-напред от другия. На мястото на инцидента не могат да се разминат два автомобила, тъй като улицата е тясна. Категорично сочи, че двата автомобила са били разположени един до друг, за да настъпи такова съприкосновение по начина, който е отразен в протокола за ПТП и в зоните на двете увреждания. Счита, че л.а. „... Ф.“ е маневрирал и е извършвал някакво движение и не се е намирал изцяло в парко мястото, л.а. „М.“ също се е движил. При всички случаи задната лява част на МПС „... Ф.“ е била в парко мястото, т.е. вече е била започната маневра за паркиране.

По делото са приложени протокол за разпит по делегация, извършен от ... „М.“, който сочи, че на 06.02.2023 г. в гр. Б. лекият автомобил „...“ бил спрял на аварийни светлини пред него на пл. ...“ № 8 на еднопосочен път. Автомобилът карал пред него и спрял плавно, изравнил се друга кола за да паркира, но между двата автомобила нямало никакво разстояние и свид. решил с десен мигач да го изпревари. Когато бил излязъл с половината част на своя автомобил пред другото МПС и почти го заобиколил, МПС „...“ дало назад и тръгнало да завива и ударило МПС „М.“ по средата между двете врати от лявата страна. Имало спор по отношение на вината. На пътя нямало дупки и неравности, пътят бил изчистен и не било хлъзгаво, времето било ясно. Интензитетът на движението бил сравнително натоварен и колите спазвали сравнително малка дистанция. От двете страни на платното имало паркирани коли, но имало възможност да се разминат две коли. Освен знак за синя зона и за еднопосочна улица, свид. не забелязал друга маркировка. Движел се с много ниска скорост, около 5 км/ч, а другият автомобил бил спрял на място на аварийни. В момента на произшествието видимостта била добра. Ударът по МПС „М.“ бил в лявата страна по средата между двете врати, а ударът МПС „...“ настъпил в предна дясна част между бронята и калника. При движението назад между двата автомобила имало разстояние около 20 см. МПС „...“ не дало никакви индикации, че ще дава назад, за да паркира. По МПС „М.“ имало вдлъбнатина, малко одраскано и остатък от боята на „...а“ между двете врати, а МПС „...“ било силно одраскано в предна дясна част. Преди настъпването на ПТП свид. счита, че е предприел маневра за неправилно изпреварване от дясно като подал десен мигач. Не си спомня да е имало знаци за ограничение на скоростта. Счита, че вината за настъпилото ПТП е и на двамата водачи, тъй като той предприел неправилно изпреварване, а водачът на МПС „...“ не го е изчакал, защото той вече бил почти излязъл пред автомобила и бил подал мигач, че ще предприема тази маневра. В двустранния протокол свид. се посочил като виновен водач.

По делото са приложени протокол за разпит по делегация, извършен от Районен съд Б.. Разпитан е свид. ...., управлявала МПС „...“, която сочи, че ПТП е станало на 06.02.2023 г. в гр. Б. на пл. ...“ около обяд при паркиране в синята зона. МПС „...“ предприело маневра за успоредно паркиране след като водачът се убедил, че отзад няма никой. Автомобилът се придвижил напред, за да може задницата на колата да се прибере, при което предницата на колата се изнася. По време на паркирането минала другата кола и ударила МПС „...“ там, където била изнесена предницата (предна дясна част), защото задницата вече била прибрана. Преди предприемане на маневрата свид. се уверила, че няма коли. Щетите по МПС „...“ били в дясната страна - предна броня и преден десен калник. Пътното платно не било мокро или хлъзгаво, времето било ясно, видимостта - добра. Улицата е градска и еднопосочна с пътна маркировка. Паркирането се осъществявало на синя зона на обозначени паркоместа от лявата страна на посоката на движение. Счита, че вината за ПТП е категорично на другия водач, тъй като се била уверила се, че няма коли отзад, пунала светлинни сигнали, включени фарове, аварийни светлини и се изнесла максимално бързо.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Договорът за застраховка на лек автомобил „Каско“ е вид имуществена застраховка, по силата на който застрахователят поема задължение срещу заплащане на застрахователна премия да заплати на застрахования застрахователно обезщетение при настъпване на определен риск. Съгласно разпоредбата на чл. 411 КЗ, застрахователят встъпва в правата на застрахования, произтичащи от непозволено увреждане, с плащане на застрахователното обезщетение. С встъпване на застрахователя в правата на увредения, той има правото да предяви иск срещу причинителя на вредата, а в случаите, когато последният има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ и срещу застрахователя му. Основателността на предявения иск е предпоставена от това по делото да бъде установено, че за застрахователя е възникнало регресно право, а именно сключен между застрахователя и увреденото лице застрахователен договор, действащ към датата на застрахователното събитие, настъпило застрахователно събитие, плащане от страна на застрахователя на застрахователно обезщетение и сключен договор за застраховка “Гражданска отговорност” между причинителя на вредата и ответното застрахователно дружество.

От събраните по делото доказателства се установява, че между застрахователя „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД и собственика на увредения автомобил „...“ има сключен договор за застраховка „Каско+“. При действието на този договор е била образувана ликвидационна преписка по щета № 44010212300522 във връзка с настъпило на 06.02.2023 г. в гр. Б. ПТП, като е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 434,28 лева.

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят е встъпил в правата на застрахования, произтичащи от непозволено увреждане, като за удовлетворяване на вземането си има правото да предяви пряк иск против делинквента или неговия застраховател по застраховка “Гражданска отговорност”. Основателността на предявения иск на застрахователя с правно основание чл. 411 КЗ е поставена в зависимост от това дали

в патримониума на застрахования са възникнали права за обезщетяване на вреди, причинени от непозволено увреждане.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 06.02.2023 г. лек автомобил „М.“ е причинил вреди на застрахования при ищеца лек автомобил. Съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД вината на причинителя на увреждането се предполага до доказване на противното. По делото не са въведени твърдения за противното, поради което не са и ангажирани доказателства за опровергаването на установената презумпция. Съдът намира, че виновен за ПТП е водачът на МПС „М.“, доколкото същият е предприел маневра за заобикаляне на МПС „...“, без да изчака завършването на започнатата от него маневра за паркиране при включени аварийни светлини. Съгласно чл. 25, ал. 1 ЗДвП водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат преди него и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Следователно установяват се по делото наличието на предпоставките от фактическия състав на чл. 411 КЗ за ангажиране отговорността на ответника в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител за възстановяване на застрахователното обезщетение по застраховка „Каско“, изплатено от ищеца на увреденото и застраховано от него лице.

Обемът и съдържанието на суброгационното вземане на застрахователя по имуществената застраховка спрямо прекия причинител на вредите и неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ са изрично определени от закона - чл. 411 КЗ, който постановява, че застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размера на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му.

Съдът приема, че възприетите и описани от вещото лице повреди по автомобила, са настъпили в резултат от процесното ПТП и за платеното за тях обезщетение следва да се ангажира отговорността на ответника. Заключение в тази част е компетентно изготвено и обосновано като вещото лице, изхождайки от установения механизъм на ПТП, е дало категоричен отговор, че всички увреждания по изготвения опис от застрахователя, са в резултат от процесното ПТП.

Размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка се определя в съответствие с клаузите на конкретния договор за имуществената застраховка и разпоредбите на КЗ, като съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ то трябва да бъде равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на увредените трети лица, се определя по правилата на чл. 499 КЗ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Съгласно чл. 499, ал. 2 КЗ обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда и се определя в съответствие с приета от

КФН наредба за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС. Методиката обаче не дерогира приложението на разпоредбите на КЗ и не ограничава отговорността на застрахователя да плати обезщетение обхващащо действителната стойност на причинената вреда, а представлява указание за изчисляване размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз – арг. чл. 4 от Наредба № 24/2006 г. на КФН. При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие (чл. 386 КЗ), като ползва заключение на вещо лице, но без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.2006 г. (в този смисъл решение № 52 от 8.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I т. о., решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I т. о., решение № 165 от 24.09.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II т. о./). При частични вреди на МПС, какъвто е настоящият случай, размерът на вредите е равен на разходите за части и труд, които следва да се извършат за отстраняване на тези вреди. С тези разходи се намалява имуществото на застрахования собственик на автомобила, а тяхното извършване е в пряка причинна връзка с настъпилото застрахователно събитие. Размерът на тези разходи не следва да се намалява с коефициент за овехтяване, тъй като по този начин би се достигнало до несъответствие на размера на обезщетението и размера на вредата. Единственото ограничение на размера на обезщетението, което законът предвижда е, че обезщетението не може да надвиши действителната стойност на увреденото имущество.

Така според вещото лице стойността за възстановяване на щетите по увредения лек автомобил е в размер на 645 лева, поради което предявеният иск за сумата от 449,28 лева, включваща ликвидационни разноси в размер на 15 лева, следва да бъде уважен в пълен размер.

При този изход на спора право на разноси има на ищецът, като е направил такива в следните размери: 50 лева – държавна такса, 200 лева – депозит за експертиза, 50 лева – депозит за свидетел и 480 лева – адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, Софийски районен съд, 82 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „...“ АД, ЕИК ... да заплати на „...“ ЕАД, ЕИК ... на основание 411 КЗ сумата от 449,28 лева, ведно със законната лихва от 03.11.2023 г. до окончателното изплащане, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по автомобилна застраховка „Каско+“, включваща ликвидационни разноси в размер на 15 лв., за вреди на МПС „...“, с рег. № ..., застрахован при ищеца, от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 06.02.2023 г. в гр. Б., на пл. ...“ № 8, по вина на водач на МПС „М.“, с рег. № ..., със сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, който удря предната

дясна част (предна броня и преден десен калник) на паркиращото МПС „...“ при опит да го заобиколи преди последното да завърши маневрата си.

ОСЪЖДА ЗАД „...“ АД, ЕИК ... да заплати на „...“ ЕАД, ЕИК ..., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 780 лева – разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____